

LBRIS

We know
books

UKETSU

CASE

CIUDATE

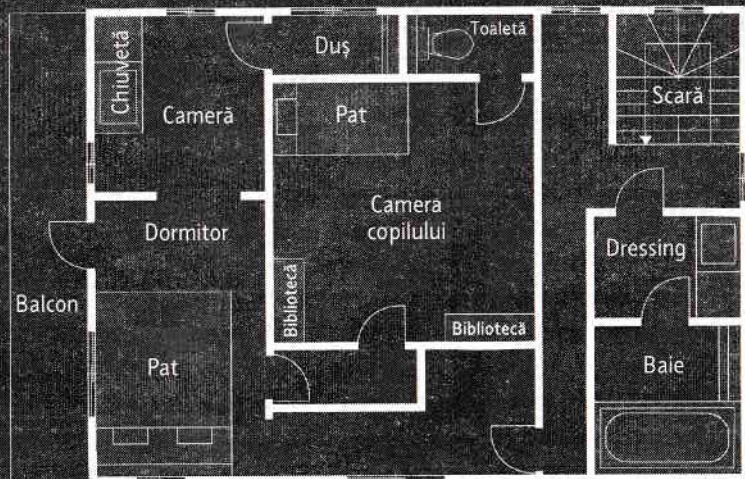
Traducere din limba japoneză și note
SÎNZIANA DOBROGEANU-ZARINSCHI

LITERA
București

LBRIS

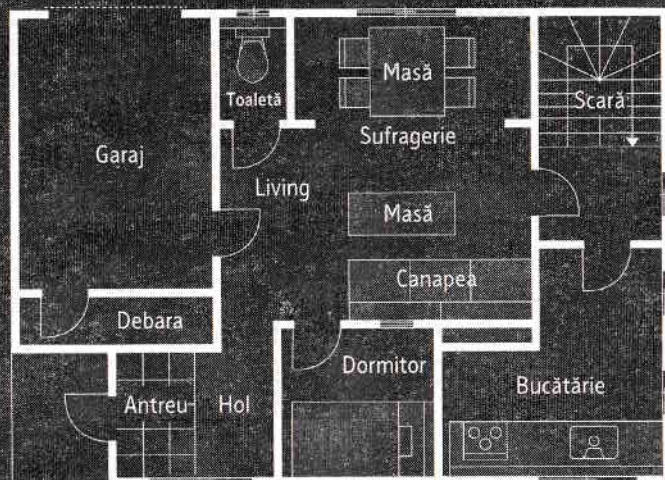
We know
books

ETAJ

CAPITOLUL 1 O CASĂ CIUDATĂ

PARTER

O CUNOȘTINȚĂ MI-A CERUT SFATUL

În prezent sunt scriitor freelancer, specializat în științele oculte. Prin natura muncii mele, am deseori ocazia să aud povești cu fantome și relatări ale unor experiențe stranii. Cele mai multe dintre acestea sunt legate de case.

Există nenumărate mărturii despre așa-zisele *case bântuite*:

„Se aud pași la etaj, deși nu se află nimeni acolo.“

„Când stau singur în sufragerie, simt o privire ațintită asupra mea.“

„Se aud voci din dulap.“

Totuși, povestea acelei case era puțin diferită de toate celelalte.

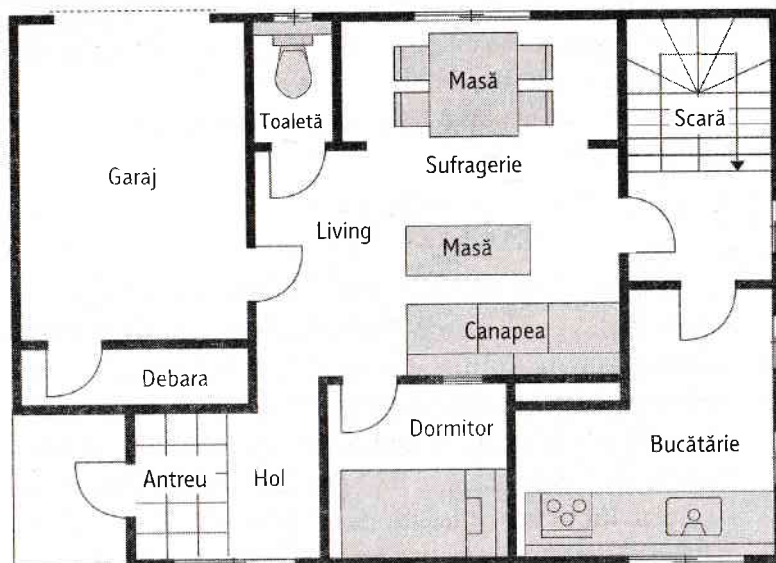
* * *

În luna septembrie a anului 2019, am primit un mesaj de la o cunoștință, Yanaoka, agent de vânzări la o companie de editare și producție. „Aș vrea să vă cer sfatul într-o chestiune“, mi-a scris el. Îl cunoscusem pe Yanaoka cu câțiva ani în urmă, într-un context profesional, iar de atunci am mai ieșit din când în când la masă.

Soția lui urma să nască în curând primul lor copil, astfel că Yanaoka se hotărâse să-și cumpere prima

locuință proprie. În fiecare seară căuta până târziu prin anunțuri imobiliare, iar în cele din urmă găsisese, în Tōkyō, ceea ce părea a fi proprietatea ideală: o casă cu etaj, situată într-un cartier rezidențial liniștit. Deși se afla aproape de gară, era înconjurată de natură. Casa mai fusese locuită, dar era o construcție relativ recentă. La vizionare, atât el, cât și soția lui fuseseră plăcut impresionați de interiorul spațios și luminos, însă compartimentarea casei îi nedumerea. La parter, între bucătărie și living, exista un *spațiu misterios*. Nu avea ușă, deci nu se putea intra, și nici agentul imobiliar nu a știut să le spună ce reprezenta. Deși nu le-ar fi incomodat cu nimic traiul, spațiul acela îi dădea lui Yanaoka o senzație neplăcută, motiv pentru care ezita în privința achiziției.

PARTER

Se pare că a ales să-mi ceară sfatul pentru că „mă pricep la ocultism“. Într-adevăr, sintagma „spațiu misterios“ are o rezonanță ocultă, extrem de fascinantă. Totuși, când vine vorba de construcții, sunt doar un amator și nu aș ști să interpretez corect planul unei case.

Așa că am hotărât să cer ajutorul cuiva mai priceput decât mine.

KURIHARA

Printre cunoștințele mele se numără și Kurihara, proiectant la o mare firmă de arhitectură. Pasionat de povești horror și enigme neelucidate, mi s-a părut persoana ideală la care să apelez în această chestiune.

Când i-am explicat despre ce este vorba, s-a arătat imediat interesat, așa că i-am trimis pe loc planul casei, în format electronic, și am hotărât să discutăm la telefon.

Redau mai jos conversația avută cu el.

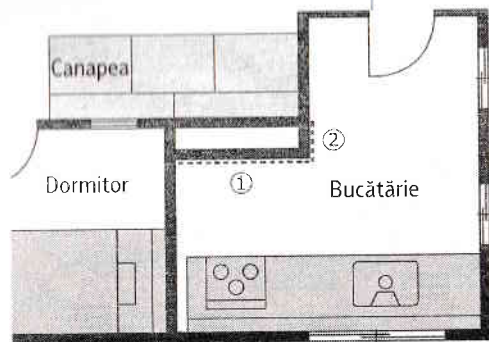
Autorul: Bună ziua! Mă bucur să vă aud, a trecut ceva timp. Vă mulțumesc că v-ați făcut timp pentru mine, știu că sunteți ocupat.

Kurihara: Nu vă faceți griji. Apropo, planul pe care mi l-ați trimis...

Autorul: Da, e vorba de spațiul fără ușă de la parter. V-ați dat seama ce ar putea fi?

Kurihara: Hm... Pot să vă spun un sigur lucru: acel spațiu a fost creat în mod intenționat.

Autorul: În mod intenționat?

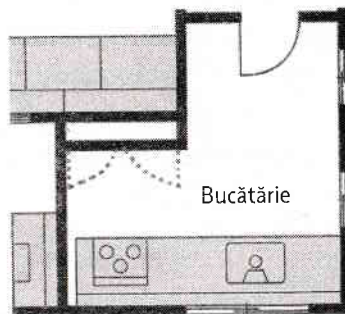
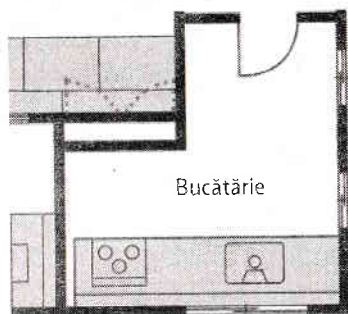

bucătăria. Fără aceste ziduri, spațiul misterios nu ar fi existat, iar bucătăria ar fi fost mai mare. Faptul că s-a renunțat la o parte din spațiul bucătăriei pentru a le ridica arată că spațiul respectiv a fost cu adevărat necesar.

Autorul: Înțeleg. Și pentru ce ar fi fost necesar?

Kurihara: Probabil că inițial au vrut să îl transforme într-un spațiu de depozitare.

De pildă, dacă ar fi montat o ușă spre living, spațiul ar fi putut deveni un dressing; dacă, în schimb, ușa ar fi fost orientată spre bucătărie, ar fi putut fi folosit pe post de cămară. Însă poate că

Kurihara: Da. Dacă vă uitați la plan, veți observa că acest spațiu a fost creat prin adăugarea a două ziduri care, în mod normal, nu ar fi fost necesare. Dincolo de ele se află

s-au răzgândit pe parcurs sau au rămas fără bani și au abandonat proiectul înainte de a mai instala ușa.

Autorul: Înțeleg. Lucrările erau într-un stadiu prea avansat la momentul respectiv ca să mai poată schimba compartimentarea casei, așa că a rămas doar un spațiu gol.

Kurihara: Asta ar fi explicația cea mai firească.

Autorul: Deci nu e nimic ocult.

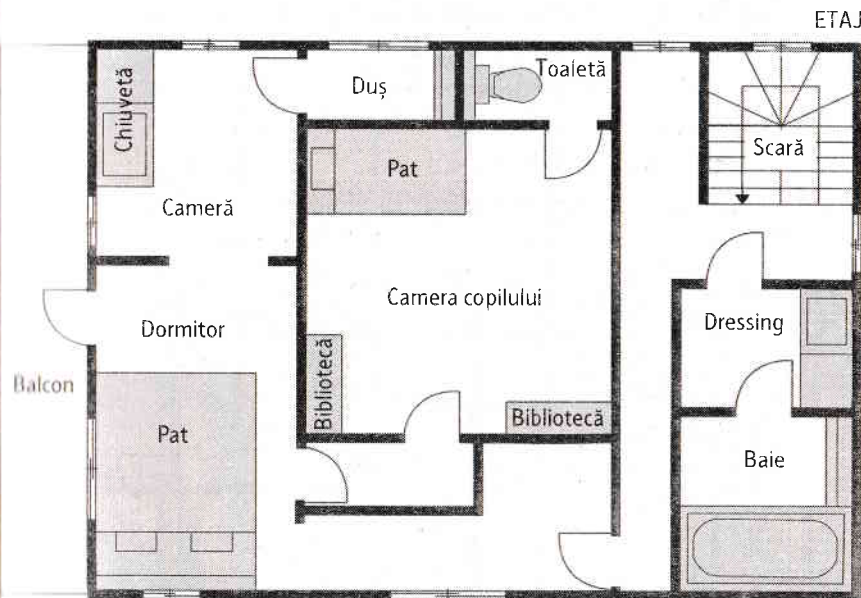
Kurihara: Așa se pare. Doar că...

Vocea lui Kurihara a devenit brusc mai gravă.

Kurihara: Apropo, cine a construit casa asta?

Autorul: Foștii proprietari, un cuplu cu un copil mic, adică o familie de trei persoane.

Kurihara: Copil mic... Cam ce vârstă avea?

Autorul: Nu știu să vă spun exact. Dar de ce întrebați?

Kurihara: Ca să fiu sincer, de cum am văzut planul, mi s-a părut o casă destul de ciudată.

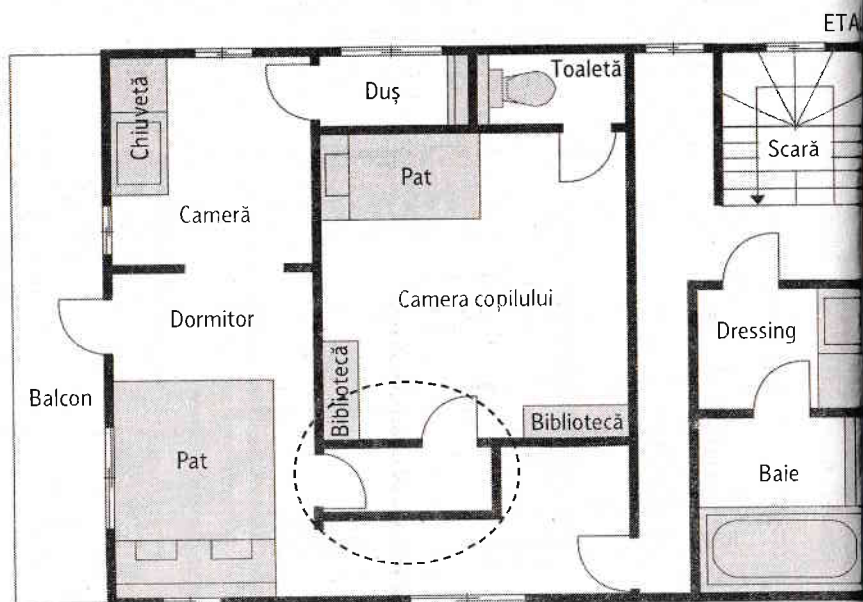
Autorul: Chiar așa? În afară de spațiul misterios, mie nu mi-a atras atenția nimic altceva.

Kurihara: E ceva ciudat în privința compartimentării de la etaj. Uitați-vă la camera copilului. Nu vă sare nimic în ochi?

Autorul: Hm... Ce-o mai fi și asta?

Autorul: Sunt două uși aici. Adică au mai pus o ușă?

Kurihara: Da, exact. Și nu e doar atât – poziționarea lor e destul de ciudată. De exemplu, ca să urci scăările la etaj și să intri în camera copilului, trebuie să

Ușă

ocolești destul de mult. De ce ar proiecta cineva un plan al casei atât de problematic?

Autorul: Într-adevăr, e ciudat.

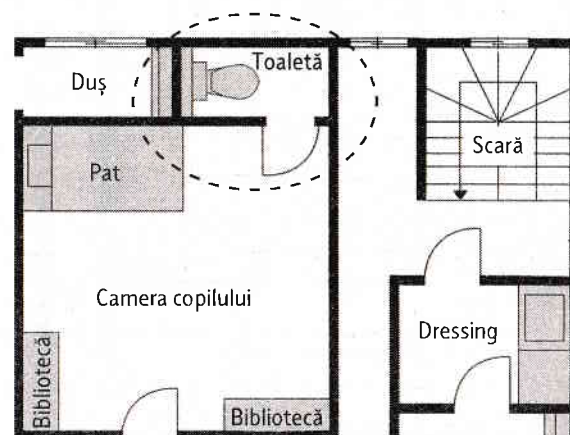
Kurihara: Și încă ceva, această cameră nu are nici o fereastră.

La o privire mai atentă, am observat că, într-adevăr, în camera copilului nu există nici un simbol pentru fereastră.

Kurihara: Majoritatea părinților își doresc ca în camera copilului să fie suficientă lumină naturală. Eu nu am mai văzut până acum o cameră pentru copii fără ferestre, cel puțin la o casă.

Autorul: Să fi existat, oare, vreun motiv? De exemplu, copilul să aibă vreo boală de piele și să nu poată fi expus la soare?

Kurihara: În cazul ăsta, era suficient să țină draperiile trase. Mi se pare nefiresc faptul că această cameră nu a avut nici o fereastră încă de la bun început.

Autorul: Înțeleg.

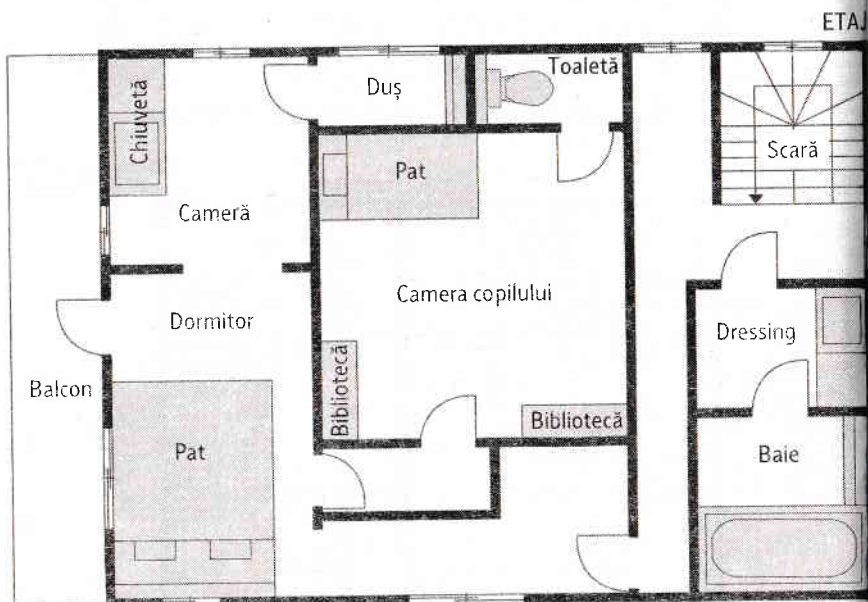
Kurihara: Și mai e ceva ciudat la această încăpere. Uitați-vă la toaletă. Judecând după poziția ușii, se poate ajunge la ea doar din camera copilului, nu-i așa?

Autorul: Așa e. Să fie o toaletă construită anume pentru camera copilului?

Kurihara: Probabil că da.

Autorul: O cameră fără ferestre, cu două uși și toaletă alăturată... Seamănă cu o temniță.

Kurihara: Să spui că denotă un comportament hiperprotector ar fi un eufemism. Se simte o dorință puternică de a avea control deplin asupra copilului. Cine știe, poate chiar era ținut închis în cameră.

Autorul: Să fi fost abuzat?

Kurihara: Este posibil. Cu riscul de a merge prea departe cu gândul, aş spune că părinții nu voiau ca altcineva să vadă copilul. Uitați-vă la întreaga dispunere a încăperilor de la etaj. Nu vi se pare că toate sunt amplasate în așa fel încât să camufleze camera copilului?

Oricum, din moment ce camera nu a fost prevăzută cu ferestre, ar fi fost imposibil ca cineva din exterior să sesizeze prezența unui copil. Părinții l-au închis în cameră și i-au ascuns până și existența. Asta e impresia mea.

Autorul: Dar de ce ar face așa ceva?

Kurihara: Nu știu, dar judecând după planul casei, e clar că această familie avea o situație cu totul neobișnuită.

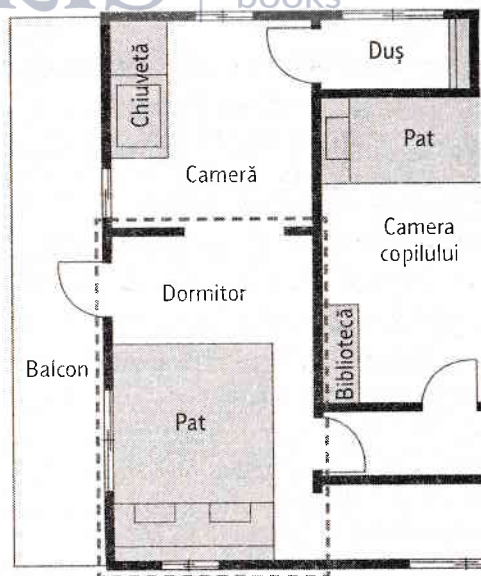
CELE DOUĂ BĂI

Kurihara: Apropo, observați că lângă camera copilului se află dormitorul.

Autorul: Da, este o încăpere cu un pat dublu. Să fie, oare, dormitorul părinților?

Kurihara: Da, așa cred. Spre deosebire de camera copilului, încăperea aceasta este spațioasă și are multe ferestre.

Mi-am adus aminte de mențiunea lui Yanaoka cu privire la „interiorul spațios și luminos“.

Kurihara: De fapt, trebuie să vă spun că și aici există ceva care mă neliniștește puțin. În partea de sus a planului se află dușul, corect? Cred că încăperea alăturată ar putea fi folosită ca dressing, însă dacă așa stau lucrurile, atunci din dormitor se poate vedea direct în dressing.

Autorul: Adevărat, nu există ușă între ele.

Kurihara: Chiar dacă este vorba despre un cuplu, nu cred că și-ar dori cineva să fie văzut imediat ce iese din baie, nu-i așa? Probabil că era un cuplu foarte afectuos. Totuși, contrastul dintre acest cuplu afectuos și copilul ținut închis în cameră mă cam pune pe gânduri... Dar poate că exagerez.

Autorul: Înțeleg. Dar asta ce-o mai fi?

Kurihara: Ce-ați observat?

Autorul: Văd că există încă o baie în afară de cea cu cabina de duș. Nu vi se pare neobișnuit?

Kurihara: Nu e chiar imposibil, dar nu e o proiectare des întâlnită. Apropo, această baie nu are fereastră. În schimb, cea cu duș are una mare.

Autorul: Așa este... Totuși, privită astfel, pare o casă destul de sinistru, nu-i așa? Ce ziceți, ar fi mai bine să nu o cumpere?

Kurihara: Nu mă pot pronunța doar pe baza planului, dar eu, unul, nu aș cumpăra-o.

